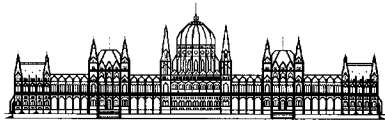

Országgyűlés Hivatala

Irományszám: T/17880/6.

Érkezett: 2005 NOV 15.

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Módosító javaslat

T/17880

Dr. Szili Katalin asszonynak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Házszabály 94.§ (1) bekezdése és a 102.§ (1) bekezdése alapján a lakás-takarékpénztárakról szóló T/17880. számú törvényjavaslathoz az alábbi

módosító javaslatot

terjesztem elő:

A törvényjavaslat 11. § (3) bekezdésének az elhagyását javasolom:

„[(3) Az Ltp. – e törvény 9. §-ának (2) bekezdésével megállapított – 22. §-a (3) bekezdése 2006. július 1-jén lép hatályba és rendelkezései a hatálybalépést megelőzően kötött szerződéseknél kizárólag a hatálybalépést követően kezdődő megtakarítási évekre igényelt állami támogatásra alkalmazandóak.]”

Indokolás:

A hatályba léptető rendelkezés a jogbiztonság követelményével ellentétes abban a tekintetben, hogy a hatálybalépést megelőzően megkötött szerződések hatálybalépést követően kezdődő megtakarítási éveire más állami támogatás jogosultsági szabály vonatkozna, mint az addig eltelt időszakra.

A javaslat szembeütően ellentétes a lakás-takarékpénztárakról szóló törvény 22.§ (1) bekezdés azon garanciális szabályával, hogy „A támogatás mértékének és felső határának módosítása a már megkötött szerződéseket nem érinti”.

A javaslat ellentétben áll a Ptk. azon jogállami alapkövetelményével, amely szerint polgári jogi szerződés módosítására – a felek általi közös megegyezésen (Ptk. 240. §) túl – csak a bíróság, kivételes esetekben, peres eljárás keretében jogosult (Ptk. 241.§).

Fontos kiemelni, hogy a visszamenőleges hatálybaléptetés gyakorlatilag az összes fennálló – 2005. június 30-i állapot szerint 955 ezer db – lakás-előtakarékosági szerződést hátrányosan érintené. A visszamenőleges bevezetés azzal a következménnyel járna, hogy az ügyfelek az esetleges befizetési elmaradásuk pótlását csak az első megtakarítási félév vonatkozásában tudnák az állami támogatás csökkenése, mint szankció nélkül megtenni.

Ennek hatásaként azonban a szerződésüket nem tudnák az eredeti feltételrendszernek megfelelően helyreállítani, így a lakás-előtakarékossági szerződéses konstrukcióknak megfelelően a megtakarításuk, illetve a szerződéses összeg kiutalása és kifizetése időbeli csúszást szenvedne. Különösen aggályosnak mutatkozik a visszamenőleges beavatkozás azon esetekben, ahol a szerződés kifizetése hitelkiváltás céljára kerülne felhasználásra (ennek nagyságrendje több tízezresre tehető a pénztárak állományában).

Budapest, 2005. november 14.

Horváth Csaba
MSZP